

Català
Castellano

Museu d'Història de la Ciutat

1 MUSEU D'HISTÒRIA DE LA CIUTAT (Col·lecció permanent).

Entrada pel carrer de la Força, 27

MUSEO DE HISTORIA DE LA CIUDAD (Colección permanente).

Entrada por la calle de la Força, 27

Exposicions temporals / Exposiciones temporales

- 2 Sala d'exposicions.** Entrada per la Placeta de l'Institut Vell, 1
Sala de exposiciones. Entrada por la Placeta de l'Institut Vell, 1

- 3 Sales carbonera i cisterna.** Entrada per la Pujada de Sant Feliu, 2
Salas carbonera y cisterna. Entrada por la Pujada de Sant Feliu, 2

17004 GIRONA - Tel. 972 22 22 29 - Fax 972 20 69 89 - museuciutat@ajgirona.org

HORARIS

De dimarts a dissabte de 10 a 14 h. i de 17 a 19 h. Diumenges i festius de 10 a 14 h.

(exposicions temporals també de 17 a 19 h.)

Tancat els dilluns no festius i els dies 1 i 6 de gener i 25 i 26 de desembre.

HORARIOS

De martes a sábado de 10 a 14 h. y de 17 a 19 h. Domingos y festivos de 10 a 14 h.

(exposiciones temporales también de 17 a 19 h.)

Cerrado los lunes no festivos y los días 1 y 6 de enero y 25 y 26 de diciembre.

Museu d'Història de la Ciutat

Un museu viu i obert a tothom

El Museu d'Història de la Ciutat és un museu viu, que s'obre a la ciutat, que es mou i que convida a la participació. Els seus continguts s'escampen per diferents espais repartits entre l'edifici principal, situat al carrer de la Força, número 27 i les sales d'exposicions, emplaçades a la Placeta de l'Institut Vell, número 1 i a la Pujada Sant Feliu, número 2. Tot en el cor del Barri Vell de Girona.

És un equipament ple de noves propostes que acosten la història de la ciutat d'una forma divertida i entretinguda. L'any de la seva creació va ser el 1981, l'Ajuntament proposava aleshores de participar activament en la recuperació viva d'un edifici del casc antic, un edifici històric i d'una trajectòria singular, i convidava a encetar un recorregut per la trajectòria històrica de la nostra ciutat i per la vida del nostre conglomerat social urbà.

Un museo vivo y abierto a todos

El Museo de Historia de la Ciudad es un museo vivo y abierto a la ciudad, un museo dinámico y que invita a la participación. Sus contenidos se distribuyen en diferentes espacios repartidos entre el edificio principal, en el carrer de la Força, número 27 y las salas de exposiciones, situadas en la Placeta de l'Institut Vell, número 1 y en el número 2 de la Pujada de Sant Feliu, todos ellos en el corazón del casco antiguo de Girona.

Se trata de un equipamiento lleno de nuevas propuestas que acercan la historia de la ciudad de una forma divertida y amena. En el momento de su creación, en el año 1981, el Ayuntamiento propugnaba la participación activa en la recuperación de un inmueble del casco antiguo, un edificio histórico y de trayectoria singular, e invitaba a realizar un recorrido por la evolución histórica de nuestra ciudad y por la vida de nuestro conglomerado social urbano.

Un edifici emblemàtic

L'edifici ha estat testimoni d'una trajectòria històrica singular. I és en sí una autèntica meravella que val la pena descobrir. Al segle XV va ser un destacat casal gòtic propietat de la família Cartellà; més tard, cap al 1753, es va convertir en el convent de Sant Antoni, de frares caputxins. Conserva, en magnífic estat sorprenents espais de l'antic convent, com el cementiri o dessecador la cisterna (interessant exemple d'aljub), el claustre i diverses sales impressionants.

A finals del segle XIX, va esdevenir l'Institut d'Ensenyament Mitjà. I, finalment, des del 1981 acull el Museu d'Història de la Ciutat. Descobriu-lo!

Un edificio emblemático

El edificio conserva las huellas de una trayectoria histórica singular. Es, en sí mismo, una auténtica joya que merece la pena descubrir. En el siglo XV fue una destacada casa señorial gótica perteneciente a la familia Cartellà; más tarde, hacia 1753 acogió el convento de Sant Antoni, de frailes capuchinos. Conserva, en magnífico estado, sorprendentes espacios del antiguo convento, cómo el cementerio o secadero, la cisterna (interesante ejemplo de aljibe), el claustro y diversas salas impresionantes. Luego pasa a convertirse, a finales del siglo XIX, en la sede del instituto de enseñanza media. Y, desde 1981 alberga el Museo de Historia de la Ciudad.

PLANTA SOTERRÀNIA PLANTA SUBTERRÁNEA

Cisterna / Cisterna Carbonera / Carbonera

El Museu compta amb una variada programació d'exposicions temporals durant tot l'any, que podeu visitar a la sala d'exposicions (Placeta Institut Vell, 1) i a les sales carbonera i cisterna (Pujada Sant Feliu, 2). Consulteu quines mostres podeu veure actualment.

Per demanar la utilització de la sala carbonera i cisterna, en primer lloc cal consultar la disponibilitat de la sala i les condicions de cessió a la direcció del museu. I sol·licitar la cessió mitjançant una instància que s'ha de presentar al Registre d'Entrada de Documents de l'Ajuntament (Plaça del Vi, 1. Girona) o tramitar-la on line per internet a www.ajuntament.gi. Les condicions d'utilització es poden consultar a la web del Museu.

El Museo tiene una variada programación de exposiciones temporales durante todo el año, que podeis visitar en la sala de exposiciones (Placeta Institut Vell, 1) y en las salas carbonera y cisterna (Pujada Sant Feliu, 2). Consulten las que se pueden ver actualmente.

Para solicitar la utilización de las salas carbonera y cisterna es necesario, en primer lugar, consultar la disponibilidad de las mismas y las condiciones de cesión a la dirección del museo. Seguidamente, la cesión se solicita mediante una instancia que hay que presentar en el Registro de Entrada de Documentos del Ayuntamiento (Plaça del Vi, 1. Girona) o bien tramitar por Internet en la página www.ajuntament.gi. Las condiciones de utilización se pueden consultar en la web del Museo.

PLANTA BAIXA PLANTA BAJA

Cementiri caputxí
Cementerio capuchino

Celler
Bodega

Salas temàtiques
Salas temáticas

Pati
Patio

[Carbonera]

Espai on es guardava el carbó i actualment destinat a acollir exposicions temporals i activitats.

[Carbonera]

Espacio dónde se guardaba el carbón y que en la actualidad se ha destinado a acoger exposiciones temporales y actividades.

[Cisterna]

Aquesta part de l'edifici, corresponia a la planta soterrània de l'antic convent de sant Antoni, de frares caputxins, constitueix la part més antiga, anterior a l'any 1762. D'entre els espais d'aquesta planta cal destacar la cisterna, interessant exemple d'aljub amb voltes de pedra sobre pilars, amb unes dimensions de 15 metres d'alçada i 10 x 10 metres d'amplada, utilitzada per recollir i emmagatzemar les aigües pluvials per tal de proveir d'aigua el convent.

[Cisterna]

Esta parte del edificio, correspondía a la planta subterránea del antiguo convento de San Antonio, de frailes capuchinos, constituye la parte más antigua, anterior al año 1762. Entre los espacios de esta planta cabe destacar la cisterna, interesante ejemplo de aljibe con bóvedas de piedra sobre pilares, con unas dimensiones de 15 metros de altura y 10 x 10 metros de ancho, utilizada para recoger y almacenar las aguas pluviales y así poder abastecer de agua el convento.

Detall nínxol del cementiri. (1753)
Detalle nicho del cementerio. (1753)

[Cementiri]

Aquest era el cementiri de l'antic Convent de Sant Antoni de Pàdua, de frares caputxins, construït a partir de 1753. Únic exemple de cementiri o dessecador sencer de Catalunya, a Figueres se'n conserven les restes parcials d'un altre i, ambdós, es relacionen amb el convent Barberini de Roma i amb el de Palerm, a Sicília. Actualment, es troba a la planta baixa, que llavors era soterrani. Està vorejat de divuit nínxols verticals, amb els seus corresponents bancs foradats, on segons el ritual que l'orde va practicar des del segle XVI, els frares difunts hi eren col·locats asseguts fins a la dessecació dels seus cossos. Al cap de dos anys les mògies extretes

dels nínxols es vestien amb els hàbits religiosos i col·locades a l'habitació contigua, on podien ser contemplades per a la reflexió i devoció fraternal de la comunitat.

[Cementerio]

Éste era el cementerio del antiguo convento de San Antonio de Pádua, de frailes capuchinos, construido a partir del año 1753. Ejemplo único de cementerio o secador bien conservado de Cataluña, en Figueres se hallan los restos parciales de otro y, ambos, se relacionan con el convento Barberini de Roma y con el de Palermo, en Sicilia. Actualmente, situado en la planta baja, que antiguamente era el sótano. Está rodeado de dieciocho nichos verticales, con sus correspondientes bancos agujereados, donde según el ritual que la orden practicaba desde el siglo XVI, los frailes difuntos se colocaban allí sentados hasta la desecación de sus cuerpos. Al cabo de dos años las momias se sacaban de los nichos, y se las vestía con los hábitos religiosos y se colocaban en la habitación contigua, donde podían ser contempladas para la reflexión y devoción fraternal de la comunidad.

[Sales temàtiques]

Es poden visitar les dedicades a la industrialització, les arts gràfiques, l'enllumenat elèctric i les aplicacions elèctriques.

[Salas temáticas]

Se pueden visitar las dedicadas a la industrialización, las artes gráficas, el alumbrado eléctrico y las aplicaciones eléctricas.

[Celler]

Celler de l'antic convent de Sant Antoni, actualment utilitzat com a sala d'exposicions temporals de petit format i com a sala per a la realització de tallers.

[Bodega]

Bodega del antic convent de Sant Antoni, actualment utilitzat com a sala d'exposicions temporals de petit format i com a sala per a la realització de tallers.

[Font o fragment de claustre]

Probablement es tracta de la font d'un claustre tardo-romànic del segle XIII, de pedra calcària nummulítica, muntada durant bona part del segle XX a l'exterior del convent de Sant Domènec de Girona, però de procedència desconeguda. Actualment es conserva al pati del Museu d'Història de la Ciutat.

[Fuente o fragmento de claustro]

Se trata probablemente de la fuente de un claustro tardorrománico del siglo XIII, de piedra calcárea nummulítica. De procedencia desconocida, durante buena parte del siglo XX estuvo montada en el exterior del convento de Sant Domènec de Girona; en la actualidad se conserva en el patio del Museo de Historia de la Ciudad.

PRIMERA PLANTA PRIMERA PLANTA

Sala 1

Abans de Girona / Antes de Girona

Sala 2

Gerunda, la fundació d'una ciutat
Gerunda, la fundación de una ciudad

Sala 3

Gerunda, etapa obligada de la xarxa viària romana
Gerunda, etapa obligada de la red viaria romana

Sala 4

Girona medieval. La configuració d'una ciutat
Girona medieval. La configuración de una ciudad

Sala 5

Girona romànica i medieval / Girona románica y medieval

Sala 6

Activitat industrial i menestral
Actividad industrial y menestral

Sala 7

El govern de la ciutat / El gobierno de la ciudad

[Sala 4]

Girona medieval. La configuració d'una ciutat

Després de patir el domini musulmà, Girona es va lliurar a Carlemany i esdevingué la capital del comtat. El feudalisme va suposar l'inici d'una època important de creixement que, durant els segles XIV i XV, convertí la ciutat en la segona de Catalunya, amb una població de 10.000 habitants. El vell recinte emmurallat romà va quedar petit i la ciutat es va estendre cap als dos costats de l'Onyar, amb un fort creixement urbanístic i demogràfic.

Frontal de sarcòfag. 315- 335 dC. Correspon a un dels sis sepulcres cristians de taller romà conservats a Girona. Còpia en guix de l'original del presbiteri de l'església de Sant Feliu.
Frontal de sarcòfag. 315- 335 dC. Corresponde a uno de los seis sepulcros cristianos de taller romano que se conservan en Girona. Còpia en yeso del original del presbiterio de la iglesia de Sant Feliu.

[Sala 4]

Girona medieval. La configuración de una ciudad

Girona sufrió el dominio musulmán, se libró a Carlomagno y se convirtió en la capital del condado. Vivió el nacimiento de un nuevo orden político y social, el feudalismo y experimentó una época importante de crecimiento. Llegó a ser durante los siglos XIV y XV la segunda ciudad de Cataluña. Su población máxima llegó a unos 10.000 habitantes. El viejo recinto amurallado romano se quedó pequeño y la ciudad se expandió hacia ambos lados del río Onyar, con un fuerte crecimiento urbanístico y demográfico.

[Sala 3]

Gerunda, etapa obligada de la xarxa viària romana

El progrés de Gerunda va anar lligat a la seva condició de *mansio* o etapa en l'itinerari que seguia la Via Augusta, l'eix principal de comunicacions entre Hispània i la resta de l'Imperi. Una densa xarxa de vies i camins, connectava la ciutat amb les vil·les i altres poblacions de la costa i de terra endins.

[Sala 3]

Gerunda, etapa obligada de la red viaria romana

El progreso de Gerunda iba ligado a su condición de *mansio* o etapa en el itinerario que seguía la Via Augusta, el eje principal de comunicaciones entre Hispania y el resto del Imperio. Una densa red de vías y caminos, conectaba la ciudad con las villas y otras poblaciones de la costa y del interior.

Mil·liari. 238 dC. Correspon a l'emperador C1 *Verus Maximinus*. Procedent de Sarrià de Ter (Gironès). Còpia en guix de l'original.
Milliario. 238 dC. Corresponde al emperador C1 *Verus Maximinus*. Procedente de Sarrià de Ter (Gironès). Còpia en yeso del original.

[Sala 5]

Girona romànica i medieval

Ciutat reial i episcopal, va ser un centre de primer nivell a la Catalunya medieval. La reialesa va promoure importants obres públiques, sobretot una gran ampliació de les muralles, mentre que l'església impulsava bona part de l'activitat intel·lectual i artística. Creacions importants del període romànic són el Tapís de la Creació, o obres mestres del gòtic, com l'església de Sant Feliu, la façana de la Pia Almoïna o la nau de la Catedral de Girona.

[Sala 5]

Girona románica y medieval

Ciudad real y episcopal, fue un centro de primer nivel en la Cataluña medieval. La realeza promovió importantes obras públicas, sobretodo una gran ampliación de las murallas, mientras que la iglesia impulsaba buena parte de la actividad intelectual y artística. Creaciones importantes del periodo románico son el Tapiz de la Creación, entre otras, y del gótico, u obras maestras del gótico, como la iglesia de San Félix, la fachada de la *Pia Almoïna* o la nave de la Catedral de Girona.

Verge amb el nen. Ss. XIII-XIV. Fusta policromada
Virgen con el niño. Ss. XIII-XIV. Madera policromada

[Sala 6]

Activitat industrial i menestral

A Girona es vivia de l'activitat agrícola i d'una intel·ligent divisió del treball, amb una diversificació important d'oficis. Destacaven sobretot els molins drapers, els fariners i els paperers, que es movien gràcies a l'aigua de la sèquia Monar. També els picapedrers varen ocupar un lloc important en l'economia de l'època, a causa de la gran activitat constructiva que visqué la Girona medieval.

Eines de picapedrer. Fusta i metall. S XIX

Herramientas de picapedrero. Madera y metal. S XIX

Clau de volta. S XV. Pedra
Clave de bóveda. S XV. Piedra

[Sala 6]

Actividad industrial y menestral

En Girona se vivía de la actividad agrícola y de una inteligente división del trabajo, con una diversificación importante de oficios. Destacaban los molinos traperos, los harineros y los papeleros, que se movían gracias al agua de la acequia Monar. También los picapedreros ocuparon un lugar importante en la economía de la época debido a la gran actividad constructiva que vivió la Girona medieval.

Sala 8

Girona dins la Catalunya moderna
Girona dentro de la Cataluña moderna

Sala 9

La Guerra del Francès
La Guerra del Francés

Sala temàtica

La sardana

Sala temàtica

La sardana

[Sala 7]

El govern de la ciutat

Durant l'època medieval s'organitza el govern de la ciutat, que sota el control de l'Administració reial, impartia justícia, garantia l'ordre públic, administrava les finances, controlava els mercats i la qualitat dels productes i s'ocupava del sanejament i de l'assistència social. També és destacable el paper que va jugar la comunitat jueva al segle XII i, sobretot, al segle XIII.

Càdira episcopal, dita de Carlemany, Segle XII. Còpia en guix de l'original conservada a la Catedral de Girona.
Sitial episcopal atribuido a Carlomagno. Siglo XII. Còpia de yeso del original que se conserva en la Catedral de Girona.

Carret de pedrera. Segle XIX.
Fusta i metall.
Carro de cantera. Siglo XIX.
Madera i metal.

[Sala 7]

El gobierno de la ciudad

Durante la época medieval se organiza el gobierno de la ciudad que, bajo el control de la Administración real, impartía justicia, garantizaba el orden público, administraba las finanzas, controlaba los mercados y la calidad de los productos, y se ocupaba del saneamiento y de la asistencia social. También es destacable el papel desempeñado por la comunidad judía en el siglo XII y, sobretodo, en el siglo XIII.

[Sala 8]

Girona dins la Catalunya moderna

Després de setges i guerres, la ciutat va patir un descens demogràfic, de la producció i del comerç, que la va fer arribar al punt més baix de tota la seva història moderna.

Entre el 1500 i el 1800, va passar de ser una ciutat manufacturera a convertir-se en una plaça d'armes, i en temps de pau, en un baluard de l'Església i de l'aristocràcia local. La seva economia va canviar i hi van adquirir una importància creixent els oficis mercantils, lligats a la comercialització de productes semielaborats.

[Sala 8]

Girona dentro de la Cataluña moderna

Después de un período de asedios y guerras, la ciudad sufrió un descenso demográfico, de la producción y del comercio, que la llevó al punto más bajo de toda su historia moderna. Entre el 1500 y el 1800 pasó de ser una ciudad manufacturera a convertirse en una plaza de armas, y, en tiempos de paz, en un baluarte de la Iglesia y de la aristocracia local. Su economía cambió, y en la misma adquirieron una importancia creciente los oficios mercantiles, vinculados a la comercialización de productos semielaborados.

Àngel de la Catedral. Ramon Salvatella, Calderer. 1764. Bronze
 Àngel de la Catedral. Ramon Salvatella, Calderero. 1764. Bronce

Figurettes dels defensors de Girona (1808-1809).
 Realitzades per Joaquim Pla Dalmau entre 1958-1959. Plom
 Figuritas de los defensores de Girona (1808-1809).
 Realizadas por Joaquim Pla Dalmau entre 1958-1959. Plomo

[Sala 9]

La Guerra del Francès

Amb els 18 mesos de resistència contra l'exèrcit napoleònic, els gironins van viure un dels períodes més dissortats de la seva història. La ciutat va perdre la meitat de la població i va patir les greus conseqüències d'aquest desgast econòmic i social fins ben entrat el segle XIX. Aquest moment, dramàtic per a uns i heroic per a altres, ha esdevingut l'episodi més emblemàtic i discutit de la història de la ciutat.

[Sala 9]

La Guerra del Francés

Con la larga resistencia de 18 meses contra el ejército napoleónico, los gerundenses vivieron uno de los períodos más desafortunados de su historia. La ciudad perdió la mitad de la población y sufrió las graves consecuencias de este desgaste económico y social hasta bien entrado el siglo XIX. Este momento, dramático para unos y heroico para otros, se ha convertido en el episodio más emblemático y discutido de la historia de la ciudad.

Sala 10

Girona al segle XIX

Girona en el siglo XIX

Sala 11

Modernisme i Noucentisme 1900-1923

Modernismo y Novecentismo 1900-1923

Sala 12

L'adveniment de la II República

El advenimiento de la II República

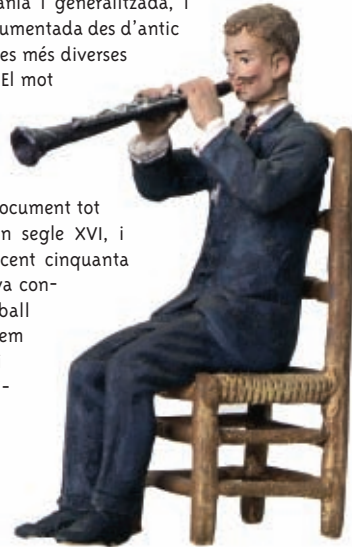

Instruments d'una cobla / Instrumentos de una cobla

[Sala temàtica]

La sardana

La forma de ballar en rotllana és, possiblement, la disposició coreogràfica més espontània i generalitzada, i es troba documentada des d'antic en les cultures més diverses i llunyanes. El mot sardana aparegué esmentat per primer cop en un document tot just a mitjan segle XVI, i fins fa uns cent cinquanta anys no es va conformar el ball que coneixem actualment i que identifica el poble català.

Cobla. Martí Castells i Martí (Barcelona, 1936). 1968. Terracuita policromada
Cobla. Martí Castells i Martí (Barcelona, 1936). 1968. Terracota policromada

[Sala temática]

La sardana

La forma de bailar en círculo es, posiblemente, la disposición coreográfica más espontánea y generalizada que se puede documentar desde la antigüedad en las culturas más diversas y lejanas. No fue hasta mediados del siglo XVI que la palabra sardana aparece en un documento, y hasta hace unos 150 años no se creó el baile que conocemos actualmente y que identifica al pueblo catalán.

Fidel Aguilar. Girona 1895-1917.
Bust femení. 1910-1917.
Fusta tallada en reserva per a xilografia.
Fidel Aguilar. Girona 1895-1917.
Busto femenino. 1910-1917.
Madera tallada en reserva para xilografía.

[Sala II] Modernisme i Noucentisme 1900-1923

Al primer terç del segle XX, el progrés demogràfic, urbanístic i comercial de la ciutat va ser evident en diferents àmbits de la cultura, amb una emergent representació d'associacions literàries, artístiques, musicals, esportives i educatives. Així com les aportacions intel·lectuals de Carles i Darius Rahola, Prudenci Bertrana i d'altres com Miquel de Palol, Josep Tharrats, Xavier Montsalvatge i Rafael Masó. Amb l'aparició del Modernisme i, més tard, del Noucentisme, Girona esdevé el segon nucli cultural de Catalunya.

Fidel Aguilar.
Girona. 1895-1917.
Eva. 1910-1917. Marbre
Fidel Aguilar. Girona.
1895-1917. Eva. 1910-1917. Mármol

[Sala II] Modernismo y Novecentismo 1900-1923

En el primer tercio del siglo XX, el progreso demográfico, urbanístico y comercial de la ciudad se evidenció en diferentes ámbitos de la cultura, con una emergente representación de asociaciones literarias, artísticas, musicales, deportivas y educativas. Así como también las aportaciones intelectuales de Carles y Darius Rahola, Prudenci Bertrana y otros como Miquel de Palol, Josep Tharrats, Xavier Montsalvatge i Rafael Masó. Así pues, con la aparición del Modernismo y, posteriormente, del Novecentismo, Girona se convierte en el segundo núcleo cultural de Cataluña.

[Sala 10] Girona al segle XIX

Les conseqüències de la Guerra del Francès i l'encotillament de la ciutat per les muralles marquen el desenvolupament del tot el segle XIX. La desamortització dels béns eclesiàstics va alliberar un sòl urbà que es va aprofitar per a la construcció d'habitatges, per a la implantació d'indústries i per portar a terme diversos projectes urbanístics. L'enderroc de les muralles va ser el símbol de l'alliberament urbanístic, social, cultural i polític al qual Girona aspirava. La ciutat es redefinia a si mateixa cap a la modernitat. El 1833, amb l'atorgament de la capitalitat provincial, la ciutat es consolida com a ciutat de serveis.

[Sala 10] Girona en el siglo XIX

Las consecuencias de la Guerra del Francés y el encorsetamiento que la ciudad padecía con las murallas marcan el desarrollo de todo el siglo XIX. La desamortización de los bienes eclesiásticos liberó suelo urbano para la construcción de viviendas, para la implantación de industrias y también para llevar a cabo diversos proyectos urbanísticos. La ciudad da un paso hacia la modernidad. En el año 1833 se le otorga la capitalidad provincial, y la ciudad se consolida como una ciudad de servicios.

Sala 13

Guerra civil i franquisme a la ciutat de Girona. 1936-1975

Guerra civil y franquismo en la ciudad de Girona. 1936-1975

Sala 14

La transició a la Democràcia. 1975-1979

La transición a la Democracia. 1975-1979

[Sala 12]

L'adveniment de la República

Girona va viure de prop els fets polítics de Catalunya i l'Estat. L'apogeu del catalanisme, els conflictes socials i, sobretot, l'arribada de la II República van ser els fets que es van viure de manera més intensa.

Francesc Macià al balcó de l'Ajuntament de Girona, el 19 de desembre de 1931.
Autor: Josep Maria Sagrera.

Francesc Macià en el balcón del Ayuntamiento de Girona, el 19 de diciembre de 1931.
Autor: Josep Maria Sagrera.

[Sala 12]

El advenimiento de la República

Girona vivió de cerca los hechos políticos de Cataluña y del Estado. El apogeo del catalanismo, los conflictos sociales y, sobretodo, la llegada de la II República fueron los acontecimientos que se vivieron con más intensidad.

[Sala 13]

Guerra civil y franquismo en la ciudad de Girona. 1936-1975

[Sala 14]

La transición a la Democracia. 1975-1979

La instauración del *Nuevo Estado* franquista, tras la derrota republicana en la Guerra Civil, comportó una fractura histórica sin precedentes. En la ciudad de Girona, como en el resto de España, las dos primeras décadas de la dictadura se caracterizaron por la sumisión de la mayoría de la población a una situación dominada por el miedo, la represión y las dificultades económicas. La lucha diaria por la supervivencia se convirtió en el principal rasgo identificativo de una sociedad dirigida por un sistema político con voluntad totalitaria y una vocación fuertemente españolista. De la misma manera que ocurrió en la Alemania nazi y en la Italia fascista, el franquismo abolió cualquier signo de libertad democrática.

[Sala 13]

Guerra civil i franquisme a la ciutat de Girona. 1936-1975

[Sala 14]

La transició a la Democràcia. 1975-1979

La instauració del *Nuevo Estado* franquista, després de la derrota republicana a la Guerra Civil, va comportar una fractura històrica sense precedents. A la ciutat de Girona, com a la resta de l'Estat espanyol, les dues primeres dècades de la dictadura es van caracteritzar per la submissió de la majoria de la població a una situació dominada per la por, la repressió i les dificultats econòmiques. La lluita diària per la supervivència va esdevenir el principal tret identificador d'una societat dirigida per un sistema polític amb voluntat totalitària i vocació fortament espanyolista. De la mateixa manera que a l'Alemanya nazi i a la Itàlia feixista, el franquisme va abolir qualsevol signe de llibertat democràtica.

ACTIVITATS i SERVEIS

ACTIVIDADES Y SERVICIOS

ACTIVITATS

- ✓ Visites guiades a la col·lecció permanent i a les exposicions temporals
- ✓ Visites teatralitzades
- ✓ Visites comentades per al públic general a les exposicions temporals
- ✓ Visites en idiomes
- ✓ Activitats infantils i familiars
- ✓ Tallers i jocs
- ✓ Conferències, cursos i seminaris
- ✓ Itineraris per la ciutat
- ✓ Espectacles
- ✓ Exposicions temporals
- ✓ Jornades de debat
- ✓ Concerts

SERVEIS

- ✓ Guarda-roba
- ✓ Suport educatiu i material didàctic
- ✓ Botiga llibreria especialitzada
- ✓ Lloguer d'espais per a actes

ACTIVIDADES

- ✓ Visitas guiadas a la colección permanente y a las exposiciones temporales
- ✓ Visitas teatralizadas
- ✓ Visitas comentadas para el público general a las exposiciones temporales
- ✓ Visitas en idiomas
- ✓ Actividades infantiles y familiares
- ✓ Talleres y juegos
- ✓ Conferencias, cursos y seminarios
- ✓ Itinerarios por la ciudad
- ✓ Espectáculos
- ✓ Exposiciones temporales
- ✓ Jornadas de debate
- ✓ Conciertos

SERVICIOS

- ✓ Guardaropa
- ✓ Soporte educativo y material didáctico
- ✓ Tienda librería especializada
- ✓ Alquiler de espacios para actos

Exposicions temporals / Exposiciones temporales

Visites guiades / Visitas guiadas

Itineraris per la ciutat / Itinerarios por la ciudad

Visites teatralitzades / Visitas teatralizadas

**MUSEU D'HISTÒRIA
DE LA CIUTAT**

(Col·lecció permanent)
Carrer de la Força, 27

Sala d'exposicions
(Exposicions temporals)
Placeta Institut Vell, 1

Sales Carbonera i Cisterna
Pujada Sant Feliu, 2

17004 GIRONA
TEL 972 22 22 29
FAX 972 20 69 89
museuciutat@ajgirona.org
www.ajuntament.gi/museuciutat

Disseny: Jordi Fanyaràs